

CultureTalk Turkey Video Transcripts: <http://langmedia.fivecolleges.edu>
Chatting about the Past

Turkish transcript:

Nadide: Silifke'de. Ben ilk memurluk hayatımda gezmelere gidiyorduk, tur düzenliyorduk. Sırayla her yere, Tarsus'a gidiyorduk şelaleyi geziyorduk. Silifke'ye gidiyorduk sahile gidiyorduk. Gece nöbetinden çıktığımız zaman, oralara gidip geziyorduk. Fatoş, Emel, ben, bir de kim vardı, hatırlayamıyorum şimdi ismini.

Fusun: Orada bayağı bir var, şey var. Fatoş Abla'nın bir de kardeşi vardı. Bir de kızı vardı.

Nadide: Bir de, Erdemli'de bilirsin belki, Nermin var. Kocasını taksiciydi.

Fusun: Erdemli'yi hiç bilmiyorum ki.

Nadide: Şimdi şu anda yine Erdemli'de oturuyor. Ama. onun oğlu vardı İlker o da bizde postahane çalışıyordu. Hanımından ayrılmış mı ne olmuş bilmiyorum.

Fusun: Şu an Erdemli postahanesinde üç tane, dört tane bayan çalışıyor.

Nadide: Şükriye vardı. Emekli olmuştur O.

Fusun: Onu bilmiyorum da. Şey o Fatoş teyzenin, Fatoş Abla'nın daha doğrusu, Mentеше olan, eşi vardı İngilizce öğretmeni, Necati Bey. O vefat etti.

Nadide: Yeni mi öldü?

Fusun: Yok bayağı oldu.

Nadide: Allah rahmet...

Fusun: Yıllar oldu.

Nadide: Allah rahmet eylesin. Hiç görmüyorum. Emekli olduktan sonra arkadaşlarımızı, dağıldık.

Fusun: Onun işte iki kızı vardı; Nazan vardı benim arkadaşım.

Nadide: Evet.

Fusun: Onunla birlikte. O işte evlendi. Ondan sonra...

Nadide: Arzu ile Yılmaz küçük iken çocuklarım, büyük çocuklarım, hep yazın şeye giderdim turistik yerlere. Mezitli, Erdemli, Tece oralarda. Çocuklarımı da yanımda götürüyorum ya beraber sıkıntı yaşamamak için. Erdemli postahane müdürü vardı Allah rahmet eylesin Remzi Özyoksul. Onun çocukları, üç kızı bir oğlu vardı en son olan. Kızları böyle sizin gibi yeni yetişip geliyor. Nadide Teyze ne olursun derdi babamdan izin al bizi denize götür. Ben derdim ben izin almaya gerek yok. Ben denize gidiyorum, korkuyorum. O da şimdi memurlarına sahip çıkıyor. Geçici görevdeyiz ya. Yalnız gitme derdi. Yalnız gitmeyeceksem çocuklarımı alayım gideyim derdim. Kızlarda bu defa sevinirlerdi beraber kendilerini götürüyorum diye.

Fusun: Siz Tarsus'un merkezde mi?

Nadide: Merkezdeyiz. Tarsus'un içinde oturuyoruz. Kültür sitesinin karşısında.

Fusun: Kültür sitesini biliyorum.

Nadide: Karşısındaki ev bizim evimiz. Gel.

Fusun: Gel!

Nadide: Gel!

Mine: Rengarenk bir apartman var orası.

Nadide: Köşe başında mavi bir apartman var orası.

Mine: Mavisi, pembesi, sarısı, her renkte var.

Nadide: Ama mavi ağırlıklı.

Fusun: Şimdi siz burada ne zamana kadar buradasınız?

Nadide: Burası bizim evimiz. Orada anneler oturuyor. Onlar yaşlı olduğu için genelde oraya gidiyorum. Şimdi Mine geldi diye geldim. Yarın Fatih askere gidecek, Mine de Amerika'ya gidecek. Ben ne yapacağım burada? Çeker annemin babamın yanına giderim. Kültür sitesinin hemen karşısındaki bakkal. Semih bakkal, bizim kiracımız. Nadide Abla'yı dersin veya Ali.

Mine: Ucuz Ali.

Nadide: Babama Ucuz Ali diyorlar.

Mine: Çok ucuza satarmış eskiden.

Nadide: Tuhafiyecilik yapardı.

Füsun: Silifke'de vardı Ucuz Ali.

Nadide: Orada da var. Silifke'de de var Ucuz Ali.

Füsun: Hatta amca maşallah hala yaşıyormuş.

Nadide: 81 yaşında.

Füsun: Bu Sermet Akman falan var. Akman soyisimleri onların.

Nadide: Bak bir de Silifke'de şey vardı. Yalçın Yalçınlar. Hem ismi Yalçın'dı hem soyadı Yalçın'dı. Çok eskilerden. Fatoş'un döneminde falan. Artık şimdi onlardan kim kaldı kim kalmadı. PTT müdürü Erdemli'nin Abdurrahman Bey'di. Emekli olmuştur şimdiye kadar. Biz İstanbul'daydık. Hiç haberim yok kimseden. Benimki de bu renk oldu.

Füsun: Vallahi çok güzel olmuş.

Mine: Hadi şimdi çeyizlerden bahsedin.

Nadide: Ben şimdi yıllardır...

Füsun: Mine'nin çeyizlerine mi örüyorsunuz bunları?

Nadide: Yıllardır... Bak bu da çok güzel olmuş. Kamera da çeksin.

Füsun: Vallahi şu çok hoşuma gitti.

Nadide: Sepette çiçek.

Füsun: Bu. Bunu da.

Nadide: Arzu sarıyı çok sever kızım. Bunu ona yaptım. Mine portakalı çok sever. Onu ona yaptım. Bunu da Allah biliyor yani ablana gönlümden geçti. Bir tane bir hediye...

Mine: Annem diyor ki: salça koyayım götür onlara.

Nadide: Biraz diyorum salça koyayım kızım, biraz yaprak şey...

Füsun: Ay sağolasın boşver.

Nadide: Valizde Mine'nin çok eşya olduğu için. Kilo ile alıyorlar ya götüremiyorlar. Ama küçücük bir şey, bir kaşık da olsa yani anmak, düşünmek önemli diyorum. Sevinirler diyorum.

Füsun: Sağolasın.

Mine: Rakı götüreceğim yeter.

English translation:

Nadide: In Silifke . . . in the first years of my job as a civil servant, we used to go places; we organized tours. We used to go to every place, one by one. We went to Tarsus; we visited the waterfall. We used to go to Silifke to the beach. After we got off our night shift, we used to go there and hang out. There was Fatoş, Emel, me and someone else; I cannot remember her name now.

Füsun: There was a lot of stuff there . . . Elder sister¹ Fatoş also had a sister and a daughter.

Nadide: And also, maybe you know them from Erdemli, there is Nermin, and her husband is a taxi driver.

Füsun: I do not really know Erdemli much.

Nadide: She lives in Erdemli right now too. But her son, İlker, used to work at the post office with us. I think he broke up with his wife, I do not know what exactly had happened . . .

Füsun: Currently in the Erdemli post office, three or four women are working.

Nadide: There was also Şükriye. She must have retired.

Füsun: I don't know about her. But that Fatoş's husband, a teacher of English. He died.

Nadide: Just recently . . . ?

Füsun: No, it has been a while.

Nadide: God bless.

Füsun: It has been years . . .

Nadide: God bless him . . . I never see them . . . after we have all retired, we lost contact with each other.

Füsun: Well, she had two daughters . . . Nazan was my friend.

Nadide: Yes.

¹ *Abla* (elder sister) is frequently used as a general term of respect or affection for a woman somewhat older than oneself.

Füsün: With her . . . she got married. After that...

Nadide: When Arzu and Yılmaz, my children, were young, I would always go to tourist places with all my children. Mezitli, Erdemli, Tece, those places. I would take my children with me so that I would not have any problems. God bless him, there was the Erdemli post office manager Remzi Özyoksul together with his children, three daughters and one son, the youngest one. The daughters were like you, just growing up. They would always ask me to get permission from their dad and take them to the sea. I would tell them that there is no need to get permission. I would go to sea but I would be afraid. And he was taking care of his workers. You know we were on temporary duty. He would advise me to not to go the sea alone. I would tell him: If I am not going to go alone, let me take your children with me. The daughters would be so happy because they would get to go to the sea together with me

Füsün: Were you at the center of Tarsus?

Nadide: We were at the center. We live in Tarsus city center. Just across from the Culture Site.

Füsün: I know where Culture Site is.

Nadide: Our house is just across that. Visit [us]

Füsün: Visit.

Nadide: Visit.

Mine: There is a colorful apartment, that's where it is.

Nadide: The blue apartment at the corner, that's where it is.

Mine: Blue, pink, yellow, it has all the colors..

Nadide: But it's mostly blue.

Füsün: How much longer are you going to stay here?

Nadide: This is our house. My mom [and dad] lives there. Since they are old, I usually go there. I came here because Mine is here. Tomorrow Fatih is going to military service, Mine is going to the US. What am I going to do here then? I would leave and go to my mom and dad. It's the market just across the culture site. Marketer Semih, he is our renter. You can ask For Nadide or Ali.

Mine: Cheap Ali.

Nadide: They call my dad Cheap Ali.

Mine: In the past, he used to sell for really cheap . . .

Nadide: He used to sell clothing accessories.

Füsün: There was also a Cheap Ali in Silifke.

Nadide: There is one there, too. There is a Cheap Ali in Silifke, too.

Füsün: In fact, my uncle is still alive!

Nadide: He is 81 years old.

Füsün: And there was also this Sermet Akman . . . their surname is Akman.

Nadide: And there was also this Yalçın Yalçınlar in Silifke. Both his name and their surname was Yalçın. From the past . . . I do not know who is left or not left from them anymore. Erdemli's Post Office manager was Mr. Abdurrahman. He must have retired by now. We were in Istanbul. I have no clue about anyone. Mine turned out to be this color.

Füsün: It's really nice!

Mine: Now talk about dowries . . .

Nadide: For years, I have been . . .

Füsün: Are you knitting these for Mine's dowry?

Nadide: For years! Look, this turned out to be quite nice, too . . . the camera should capture it . . .

Füsün: Honestly, I liked this one a lot . . .

Nadide: Flowers in a basket.

Füsün: This. this one, too.

Nadide: Arzu likes yellow a lot; I made this one for her. Mine likes orange a lot, so I made that one for her. And this one, God knows, I thought for your sister. Just one, as a gift.

Mine: My mom tells me that she should put in some tomato paste to take with you

Nadide: I am saying, let me put a little bit of tomato paste, some leaves.

Füsün: Oooh, forget about it, thanks.

Nadide: Since Mine has a lot of things in her luggage, they take it in according to the weight, so she cannot take much with her. But I am saying even if it is something small, even if it is just a spoonful, what is important is to remember someone. I am saying that they would be happy.

Füsün: Thanks a lot!

Mine: I will take *rakı* that is enough.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated